

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteiden mukaan suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Save Energy -hankkeen puitteissa kantaja ja komissio nimittäin tekivät tukisopimuksen, jonka tarkoituksena on kyseisen hankkeen rahoittaminen. Kantaja väittää täyttäneensä kaikki hankkeen tavoitteet ja että komissio edellä mainitussa 28.10.2014 tekemässään päätöksessä (jäljempänä riidanalainen päätös) käsitteli ainoastaan muodollisia, kirjanpidollisia ja asiakirjoihin liittyviä kysymyksiä eikä ottanut huomioon saavutettuja tuloksia. Vaaditun määrän maksaminen merkitsee liiallista taakkaa, kun otetaan huomioon se, että kantaja on pieni tai keskisuuri yritys, ja rajoittaa kantajan toimintavapautta loukatun näin selvästi suhteellisuusperiaatetta.
- 2) Toisen kanneperusteiden mukaan luottamuksensuojan periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta on loukattu. Yhtäältä komissio ei nimittäin milloinkaan esittänyt vastalauseita kantajan 32 kuukauden aikana, jonka hankkeen täytäntöönpano kesti, käyttämiä menettelytapoja vastaan. Kantaja päätteli tästä, että komissio hyväksyi sille toimitetut seikat, minkä vuoksi riidanalainen päätös loukkaa vakavasti oikeusvarmuutta. Toisaalta koska komissio ei havainnut ajoissa riidanalaisessa päätöksessä väitetyjä sääntöjenvastaisuuksia, se aiheutti se, että kantaja uskoi käyttäytymisensä olevan sääntöjen mukaista. Näin syntyneitä perusteltua luottamusta on suojeltava luottamuksensuojan periaatteen nojalla, mistä seuraa, että komissio laiminlöi valvontavelvollisuuttaan ja näin ollen loukkasi hyvän hallinnon periaatetta.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu sopimusrikkomukseen, sillä komissio on tehnyt vakavia arviointivirheitä, koska se ei ottanut huomioon kantajan esittämiä selityksiä ja perusteluita ja analysoi kantajan perustellusti toimittamia asiakirjoja ja tietoja virheellisesti. Tehdessään riidanalaisen päätöksen komissio rikkoi tukisopimuksen lausekkeitä. Kantaja katsoo komission kanssa käytyjen keskustelujen kuluessa toteen näytetyksi, että sopimusvelvoitteet täytettiin ja tuen saamisen edellytykset täyttyivät Save Energy -hankkeen puitteissa.
- 4) Neljännen kanneperusteiden mukaan perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty, sillä komission päätöksen perustelut ovat äärimmäisen suppeat eikä niissä kuvata tai mainita tosiseikkoja tai asiakirjoja, joita on tutkittu ja analysoitu.

Kanne 30.12.2014 – Espanja v. komissio**(Asia T-841/14)**

(2015/C 073/55)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: Abogado del Estado A. Gavela Llopis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan komission 21.10.2014 päivätyssä kirjeessään toteaman korkojen maksuunpanon

- toissijaisesti toteamaan, että asiassa ei sovelleta korotusta, josta säädetään 11 artiklan toisessa ja kolmannessa virkkeessä
- edellä esitetystä riippumatta ja ensisijaiseen vaatimukseen nähden toissijaisesti toteamaan, että viivästyskorkojen juokseminen alkaa 20.1.2004, joka oli saatavan mahdollista toteamista 27.11.2003 seuraavan toisen kuukauden seuraava arkipäivä, ja että tämä koskee kaikkia käsiteltävän asian kattamia passituksia, tai mikäli näin ei katsota olevan, ainakin sellaisen tullivelan korkoa, joka vastaa kolmea viimeistä passitusta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on komission 21.10.2014 tekemä päätös Ares (2014) 3486706 (BUDG/B/02/MTC/IB), jolla se sovelsi yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 11 artiklaa.

Kanteen taustalla on Alankomaiden viranomaisten suorittama tutkinta, joka koski 26:tta Alankomaiden tullin kautta vuoden 1994 huhtikuun ja marraskuun välisenä aikana kulkenutta passitusta, joiden ilmoitettiin poistuneen yhteisöjen tullialueelta espanjalaisen Algecirasissa sijaitsevan tullipisteen kautta. Alankomaiden viranomaiset katsoivat, että kyseessä olevat tavarat olivat vältäneet tullivalvonnan, koska ne eivät olleet poistuneet Euroopan unionin alueelta. Alankomaiden viranomaiset laativat näin ollen kahdeksasta passitusilmoituksesta uuden kertomuksen, jossa ilmaistiin epäilyksiä niiden leimojen ja allekirjoitusten aitoudesta, joita oli käytetty asiakirjoissa, jotka oli esitetty näyttönä passitusmenettelyn päättymisestä.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklaa, luettuna yhdessä 9 artiklan 1 kohdan, 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 6 artiklan 3 kohdan ja 2 artiklan kanssa, on rikottu, koska komissio on soveltanut niitä tosiseikkoihin, joihin niitä ei ole tarkoitettu sovellettavaksi.
  - Tässä yhteydessä kantaja toteaa, että kanne ei koske 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tullivelkoja vaan paremminkin tullivelkoja, sellaisena kuin niitä tarkoitetaan 6 artiklan 3 kohdan b alakohdassa.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta ja oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu sovellettaessa asetuksen N:o 1150/2000 11 artiklan toista ja kolmatta virkettä.
  - Tässä yhteydessä kantaja toteaa, että mainituissa virkkeissä säädetään maksuviivästyksestä aiheutuvasta korkojen korottamisesta, jonka tarkoituksena ei ole hyvittää maksuviivästyksen aiheuttamaa vahinkoa, ja näillä virkkeillä on pakottava vaikutus, joka estää niiden soveltamisen, mikäli jäsenvaltio ei tiennyt sen veloitteen olemassaolosta, joka täytettiin myöhässä.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1150/2000 2 artiklan 3 kohtaa on rikottu sikäli kuin kyse on päivämäärästä, josta lähtien tullivelan katsottiin syntyneen, ja näin ollen viivästyskorkojen alkamispäivä on määritetty virheellisesti, koska asiassa oli vireillä oikeudenkäynti, mikä merkitsee sitä, että joka tapauksessa kyseinen päivämäärä olisi voitu määrittää ainoastaan tuomioistuimen ratkaisulla.